

Sygnatura akt II K 1082/23

8.WYROK

2.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2023 roku

10.Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Krzaczyńska-Sobczak

Protokolant: Natalia Bąbol

11.przy udziale Prokuratora: xxx

12.po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2023 roku

13.sprawy:

14.1. D. C. syna S. i U. z domu M., urodzonego (...) w T.

15.oskarżonego o to, że:

I. od bliżej nieustalonego dnia, przed dniem 14 września 2022 roku w S. województwa (...), wspólnie i w porozumieniu z A. K. i M. M. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podczas rozmowy telefonicznej, wprowadził w błąd przedstawiciela (...) S.A. z siedzibą w W., co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) oraz swojej tożsamości, podając się za E. M., doprowadził w ten sposób (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1949,23 złotych z tytułu wydania dwóch telefonów komórkowych, tj. marki X (...) o numerze (...): (...) i wartości 509 złotych oraz marki X (...) o numerze (...): (...) o wartości 1369 złotych, a także braku płatności za świadczone usługi telekomunikacyjne w kwocie 71,23 złotych

16.tj. o czyn z art. 286 §1 kk

II. w dniu 16 września 2022 roku w S. województwa (...), przedłożył M. M. (2) - kurierowi (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. podrobioną umowę kupna-sprzedaży o numerze (...)/ (...) z dnia 16 września 2022 roku na dostawę złomu do (...) H. D. z siedzibą w P., celem załączenia do nieprawdziwego dokumentu zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) z dnia 14 września 2022 roku z (...) S.A. z siedzibą w W., z zarzutu pierwszego

18.tj. o czyn z art. 270 §1 kk

20.2. A. K. syna S. i G. z domu Pomykała, urodzonego (...) w P.

21.oskarżonego o to, że:

22.w dniu 14 września 2022 roku w S. powiatu (...), województwa (...), wspólnie i w porozumieniu z D. C. i M. M. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd przedstawiciela (...) S.A. z siedzibą w W., w ten sposób, że na dokumencie w postaci umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) z dnia 14 września 2022 roku zawarł dane E. M., w celu użycia go za autentyczny, doprowadził w ten sposób (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1949,23 złotych z tytułu wydania dwóch telefonów

komórkowych, tj. marki X. (...) o nr (...): (...) i wartości 509 złotych oraz marki X. (...) o nr (...): (...) o wartości 1369 złotych, a także braku płatności za świadczone usługi telekomunikacyjne w kwocie 71,23 złotych

23.tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

25.3. M. M. (2) syna S. i E. z domu U., urodzonego (...) w P.

26.oskarżonego o to, że:

27.w dniu 14 września 2022 roku w S. województwa (...), wspólnie w porozumieniu z D. C. i A. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd przedstawiciela (...) S.A. z siedzibą w W., w ten sposób, że będąc kurierem (...) Sp. z o.o., użył jako autentyczny dokument w postaci podrobionej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) z dnia 14 września 2022 roku, zawierającej dane personalne innej osoby tj. E. M., doprowadził w ten sposób (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1949,23 złotych z tytułu wydania dwóch telefonów komórkowych, tj. marki X. (...) o nr (...): (...) i wartości 509 złotych oraz marki X. (...) o nr (...): (...) o wartości 1369 złotych, a także braku płatności za świadczone usługi telekomunikacyjne w kwocie 71,23 złotych

28.tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

30.orzeka:

1. oskarżonego D. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I aktu oskarżenia, z tą zmianą, iż eliminuje z jego opisu zapis, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z A. K. i M. M. (2), przyjmując w to miejsce ustalenie, iż w/w oskarżeni udzielili mu pomocy w popełnieniu czynu zabronionego i za to na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego D. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. II aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 270 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 kk jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu D. C. karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. oskarżonego A. K. w ramach zarzucanego czynu, uznaje za winnego tego, że w dniu 14 września 2022 roku, przy ulicy (...), w S., powiat (...), województwo (...), podrabiając w celu użycia za autentyczny dokument w postaci umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) w ten sposób, iż w miejscu „czytelny podpis klienta” podpisał się imieniem i nazwiskiem E. M., po czym przekazał tak podrobiony dokument kurierowi, celem przekazania go firmie (...) S.A. będącej stroną umowy z dnia 14 września 2022 roku o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...), pomógł D. C. w doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z siedzibą w W. w łącznej kwocie 1949, 23 złotych, z tytułu wydania dwóch telefonów komórkowych, tj. marki X. (...) o numerze (...): (...) i wartości 509 złotych oraz marki X. (...) o numerze (...): (...) o wartości 1369 złotych, a także braku płatności za świadczone usługi telekomunikacyjne w kwocie 71,23 złotych, w ten sposób, że D. C. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podczas rozmowy telefonicznej przeprowadzonej przed dniem 14 września 2022 roku, wprowadził w błąd przedstawiciela (...) S.A. z siedzibą w W., co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) oraz swojej tożsamości, podając się za E. M., czym wyczerpał dyspozycję art. 270 § 1 kk w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286§ 1 kk w zw. z

art. 11 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

5. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec A. K. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok;

6. na podstawie art. 72 § 1 pkt.1 kk zobowiązuje oskarżonego A. K. do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;

7. oskarżonego M. M. (2) w ramach zarzucanego czynu uznaje za winnego tego, że dniu 14 września 2022 roku, przy ulicy (...) w S., powiat (...), województwa (...), ułatwiając A. K. podrobienie podpisu E. M. na umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) z dnia 14 września 2022 roku, w ten sposób, że będąc dysponentem dokumentu zobowiązanym do pilnowania, aby dokument podpisała osoba w nim wskazana, pozwolił A. K. na podpisanie dokumentu odstępując od czynności jego wylegitymowania, a następnie ułatwił posłużenie się tak sfałszowanym dokumentem przekazując go do firmy (...) S.A., pomógł D. C. w doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z siedzibą w W. w łącznej kwocie 1949, 23 złotych, z tytułu wydania dwóch telefonów komórkowych, tj. marki X. (...) o numerze (...): (...) i wartości 509 złotych oraz marki X. (...) o numerze (...): (...) o wartości 1369 złotych, a także braku płatności za świadczone usługi telekomunikacyjne w kwocie 71,23 złotych, w ten sposób, że D. C. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podczas rozmowy telefonicznej przeprowadzonej przed dniem 14 września 2022 roku, wprowadził w błąd przedstawiciela (...) S.A. z siedzibą w W., co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) oraz swojej tożsamości, podając się za E. M., czym wyczerpał dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

8. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec M. M. (2) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok;

9. na podstawie art. 72 § 1 pkt.1 kk zobowiązuje oskarżonego M. M. (2) do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;

10. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonych D. C., M. M. (2) i A. K. do naprawienia szkody pokrzywdzonemu poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwot po 649,74 (sześćset czterdzieści dziewięć złotych siedemdziesiąt cztery grosze);

11. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 56,66 (pięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu wydatków procesu oraz od D. C. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych, od M. M. (2) kwotę 320 (trzysta dwudziestu) złotych, od A. K. kwotę 380 (trzysta osiemdziesiąt) złotych tytułem opłat od wymierzonych kar.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1082/23	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	D. C.	I.Od bliżej nieustalonego dnia, przed dniem 14 września 2022 roku, w S., województwo (...), przy pomocy A. K. i M. M. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podczas rozmowy telefonicznej wprowadził w błąd przedstawiciela (...) S.A. z siedzibą w W. co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o	

		<p>numerze (...) oraz swojej tożsamości, podając się za E. M., doprowadził w ten sposób (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 1949, 23 złote z tytułu wydania dwóch telefonów komórkowych, to jest marki X. (...) o numerze (...): (...) i wartości 509 złotych oraz marki X. (...) o numerze (...): (...) o wartości 1369 złotych, a także braku płatności za świadczone usługi telekomunikacyjne w kwocie 71, 23 złotych, czym wyczerpał dyspozycję art. 286 § 1 kk.</p> <p>II.W dniu 16 września 2022 roku, w S., województwo (...), przedłożył M. M. (2)-kurierowi (...) Spółka Z. o. o z siedzibą w W. podrobioną umowę kupna-sprzedaży o numerze (...)/ (...) z dnia 16 września 2022 roku na dostawę złomu do (...) H. D. z siedzibą w P., celem załączenia do nieprawdziwego dokumentu zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze (...) z dnia 14 września 2022 roku z (...) S.A. z siedzibą w W., czym wyczerpał dyspozycję art. 270 § 1 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>We wrześniu 2022 roku, przed dniem 14 września 2022 roku, D. C. skontaktował się telefonicznie z przedstawicielem firmy (...) S.A. z siedzibą w W.. W trakcie rozmowy telefonicznej D. C. wyraził chęć zawarcia z w/w firmą umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.</p> <p>Konsultant w zakresie telesprzedaży z firmy (...) przedstawił oskarżonemu warunki umowy, min. fakt, iż w związku z jej zawarciem wydane zostaną mu dwa modele telefonów komórkowych marki X. (...) wartości 509 złotych oraz marki X. (...) o wartości 1369 złotych, poinformował o wysokości miesięcznego abonamentu, rat za sprzęt. D. C. podając dane strony umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie wskazał swoich danych osobowych, tylko jako stronę umowy podał E. M., przekazując jego dane osobowe. Przedstawiciel firmy (...) poinformował oskarżonego, iż umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z dwoma aparatami telefonicznymi zostanie przesłana do niego za pośrednictwem firmy kurierskiej (...), po doręczeniu umowy, musi ją podpisać i przekazać kurierowi, który dostarczy ją do siedziby firmy</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia M. C.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia A. K.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia M. M. (2)</p> <p>Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych</p> <p>Instrukcja dla kuriera</p> <p>Zeznania E. M.</p> <p>Zeznania K. N.</p> <p>Zeznania S. S. (4)</p> <p>Zeznania M. Ż.</p> <p>Umowa kupna sprzedaży</p> <p>Dane o karalności</p>	<p>k. 37, 47, 54, 107, 185</p> <p>k. 97, 186</p> <p>k.89, 186 odwr.- 187</p> <p>k.2-3</p> <p>k.4</p> <p>k. 10, 65 odwr., 187</p> <p>k. 19 odwr., 187 odwr.- 188</p> <p>k. 28 odwr., 188</p> <p>k. 61- 63, 188</p> <p>k.5</p> <p>k.175- 176</p>	
---	---	--	--

(...) S.A. Następnie D. C. skontaktował się ze swoim znajomym A. K., poprosił go o odebranie paczki zaadresowanej na dane jego znajomego E. M. i podpisania się imieniem i nazwiskiem E. M. na umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych. A. K. zgodził się na powyższe. Przesyłka z firmy (...) została wydana do doręczenia kurierowi (...) M. M. (2). Przesyłka miała zostać doręczona na adres ul. (...) S.. D. C. skontaktował się telefonicznie ze swoim znajomym M. M. (2) i poprosił go o doręczenie paczki z firmy (...) ze wskazanym adresem doręczenia S. ul. (...) na inny adres, to jest: S. ul. (...). M. M. (2) w dniu 14 września 2022 roku, stosownie do ustaleń z D. C., doręczył przesyłkę z firmy (...) na adres S. ul. (...) A. K. odebrał przesyłkę z firmy (...) doręczoną przez kuriera M. M. (2) i podpisał się na umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej pomiędzy (...) S.A a klientem E. M., opatrując umowę w miejscu „czytelny podpis klienta” podpisem (...). Następnie podpisaną umowę przekazał kurierowi M. M. (2) wraz z jakimś innym dokumentem. M. M. (2) przekazując przesyłkę z firmy (...) zawierającą umowę wraz z dwoma

aparatach telefonicznych, nie sprawdził czy podpisujący się na umowie A. K. jest osobą, której dane widnieją w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W tzw. instrukcji dla kuriera, M. M. (2) wpisał adnotację, że odebrał od odbiorcy podpis pełnym imieniem i nazwiskiem. W przedmiotowej instrukcji, którą otrzymał kurier M. M. (2) znajduje się zapis o konieczności zweryfikowania tożsamości odbiorcy, sprawdzenia czy dane są zgodne z dokumentami typu dowód osobisty, paszport, dla obcokrajowca karta pobytu z nr PESEL. W przypadku stwierdzenia braków/niezgodności danych (zaznaczona kratka Nie)- firma (...) poleca wstrzymanie doręczenia przesyłki. A. K. przekazał D. C. dwa aparaty telefoniczne doręczone przez kuriera to jest marki X. (...) o numerze (...): (...) i wartości 509 złotych oraz marki X. (...) o numerze (...): (...) o wartości 1369 złotych. Po oddaniu w placówce (...) podpisanej przez A. K. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z innym dokumentem przekazany przez A. K., M. M. (2) został poinformowany przez pracownika (...), że firma (...) nie przyjmie tego dokumentu. M. M. (2)

<p>skontaktował się z D. C. i poinformował go o tym fakcie. D. C. w dniu 16 września 2022 roku w umowie kupna-sprzedaży złomu podpisał się jako sprzedający E. M.. Następnie przedmiotową umowę przekazał M. M. (2) celem dołączenia jej do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 14 września 2022 roku i doręczenia do firmy (...) S.A. z siedzibą w W..</p> <p>D. C. poza jedną ratą nie uregulował płatności za świadczone usługi telekomunikacyjne w kwocie 71, 23 złotych.</p> <p>D. C. był już wcześniej kilkakrotnie karany.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
		<p>....</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>C. wyjaśnienia D. C.</p> <p>Zeznania świadka S. S. (4)</p> <p>Zeznania świadka E. M.</p> <p>Zeznania M. Ż.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. K.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia M. M. (2)</p> <p>Zeznania świadka K. N.</p> <p>dane o karalności z K.</p>	<p>Wyjaśnienia D. C. w zakresie w jakim przedstawił okoliczności zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z firmą (...) S.A., podanie konsultantowi danych E. M. jako strony umowy z operatorem sieci telefonii komórkowej, okoliczności doręczenia paczki z umową do podpisu i dwoma aparatami telefonicznymi, następnie złożenia podpisów na umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych, okoliczności przedłożenia kurierowi (...) M. M. (2) podrobionej umowy kupna-sprzedaży z dnia 16 września 2022 roku, zasługują na pozytywną ocenę i jako takie mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Do konkluzji takiej prowadzi ich ocena dokonana w kontekście zgromadzonych dowodów, w szczególności w postaci zeznań E. M., K. N., wyjaśnień M. M. (2), A. C.. Oskarżony przyznał, że obawiając się, iż jego wcześniejsze</p>	

zobowiązania i obciążenia finansowe mogą stanowić okoliczność utrudniająca zawarcie umowy, wprowadził konsultanta firmy (...) w błąd co do strony umowy, wskazując dane E. M., a nie swoje. Motywacja oskarżonego gdy zwrócił się do A. K. z prośbą o przysługę i odebranie paczki z firmy (...) i co najistotniejsze- podpisanie imieniem i nazwiskiem E. M. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jest czytelna i nie nasuwa wątpliwości. Zabiegi te miały na celu zatarcie lub chociażby zminimalizowanie jego związków z tym przedsięwzięciem i uniknięcie tym samej konsekwencji prawnokarnych czynu. Inaczej potraktować należy wyjaśnienia D. C., w których nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, kwestionując zasadność stawianych mu zarzutów. Postawa powyższa, wraz z wspierającą ją w zamyśle oskarżonego historią jakoby wszedł w posiadanie jednego z telefonów komórkowych to jest X. N. (...) w ten sposób, że kupił go od S. S. (4) za kwotę 150 złotych, nie może się ostać. Przeczą temu uznane za wiarygodne zeznania S. S. (4), który stanowczo zaprzeczył, aby sprzedał telefon oskarżonemu, nie są mu również znane okoliczności zawierania

umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych na nazwisko E. M.. Dla kompleksowej oceny wyjaśnień D. C., odnotować należy, iż oskarżony wycofał się z wcześniejszego swojego stanowiska, przyznając, że nie polegały one na prawdzie, miały na celu wprowadzenie w błąd prowadzącego postępowanie, stanowiąc tym samym formę obrony przed stawianymi zarzutami.

Wyważone, rzeczowe zeznania E. M. wskazujące, iż nie podpisywał umowy z firmą (...) S.A., ani umowy kupna-sprzedaży złomu z dnia 16 września 2022 roku, stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy, będący podstawą ustaleń faktycznych w sprawie. O całej sprawie świadek dowiedział się z adresowanej do niego korespondencji z firmy (...). W/w potwierdził, że w dniu 14 września 2022 roku skontaktował się z nim przez M. znany mu D. C., który nawiązując do wcześniejszej umowy sprzedaży samochodu i konieczności wyjaśnienia jakiś kwestii związanych z ubezpieczeniem, prosił go o przesłanie mu zdjęcia dowodu osobistego świadka oraz zaświadczenia o

zezłomowaniu pojazdu. Wobec tego, iż prośba ta wydała się E. M. co najmniej dziwna, niezrozumiała, nie zrobił tego i zablokował oskarżonego na komunikatorze.

Wiarygodne zeznania M. Ż. mają znaczenie posilkowe dla dokonania ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. W/w nie są znane okoliczności zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przez D. C., potwierdziła natomiast, że oskarżony przyniósł do domu dwa telefony, z czego jeden dał jej. Na pytanie świadka o pochodzenie tego sprzętu, oskarżony stwierdził wymijająco, że dostał, je od kolegi, czy też szefa.

Wyjaśnienia A. K. w zakresie w jakim potwierdził odebranie paczki z firmy (...) adresowanej na dane E. M., podpisanie się na prośbę D. C. na umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych imieniem i nazwiskiem E. M., przekazanie następnie przesyłki oskarżonemu D. C., nie nasuwają wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Nie sposób zgodzić się tylko z oceną sytuacji dokonaną przez A. C., iż nie był świadomy konsekwencji

wynikających ze swojego zachowania, znaczenia podjętych przez niego działań. Już same okoliczności sprawy, charakter i rodzaj wykonanych na prośbę D. C. czynności, to jest w szczególności podpisanie się na umowie za kogoś innego, odebranie telefonów komórkowych i ich przekazanie D. C., wskazywały, że w/w swoim zachowaniem wpisuje się w przestępcze działania. W podobny sposób ocenić należy wyjaśnienia oskarżonego M. M. (2). Oskarżony przyznał, iż nie dopełnił procedur, nie sprawdził, czy osoba składająca podpis pod umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych, to rzeczywiście ta osoba, która jest stroną umowy, mimo, iż okoliczność tą potwierdził w dokumentacji przesyłanej następnie do firmy (...). Nie sposób zgodzić się z argumentacją w/w, iż nie zdawał sobie sprawy z konsekwencji i z istoty procedury w którym uczestniczył. Dopuszczenie do złożenie podpisu na umowie w warunkach ustalonych w sprawie, następnie doręczenie jej do firmy (...) stanowiło pomocnictwo do czynu zrealizowanego przez D. C.. Podkreślenia wymaga, że nie była to „zwykła” przesyłka, ale przesyłka której

	<p>doręczenie obwarowane było kilkoma wymogami, min. koniecznością weryfikacji przez kuriera osoby składającej podpis pod umową. Trudno w tym stanie rzeczy uznać, że oskarżony nie zdawał sobie sprawy z konsekwencji swojego zachowania, daleko idących skutków i oceniać je tylko w kategoriach niefrasobliwości, czy niedbalstwa.</p> <p>Zeznania w/w świadka złożone w oparciu o dokumentację firmy (...) S. A. stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy, obrazują kolejną sekwencję zdarzeń prowadzącą ostatecznie do ujawnienia procederu wskutek braku płatności i oświadczenia złożonego przez E. M. o niepodpisywaniu umowy z firmą (...).</p> <p>Dokumenty urzędowe sporządzone we właściwej formie i przez uprawnione podmioty.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżonych	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	D. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Stosownie do brzmienia art. 286 § 1 kk, określającego odpowiedzialność za oszustwo, którym według tego przepisu jest motywowane celem korzyść majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako			

czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej (por. A. Marek, Komentarz do art. 286 kodeksu karnego, Lex 2007). Sposób działania sprawcy oszustwa względem innej osoby polegać może tym samym na : wprowadzeniu jej w błąd poprzez wywołanie u niej wyobrażenia o nieistniejącej rzeczywistości, która jest w istocie inna niż przedstawia ją sprawca, wyzyskaniu błędu pokrzywdzonego to jest subiektywnego wyobrażenia o rzeczywistości, która jest w istocie odmienna o czym sprawca wie, wyzyskaniu niezdolności pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Wprowadzenie w błąd może zostać osiągnięte przez przemilczenie, zaniechanie poinformowania o faktycznym, prawnym stanie rzeczy. Przy czym podkreślenia wymaga, iż wprowadzenie w błąd musi dotyczyć istotnych okoliczności, a więc takich które mogą mieć wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobę decyzji rozporządzenia mieniem. Brzmienie przepisu art. 286 § 1 kk nie pozostawia wątpliwości, iż wprowadzenie w

błąd odnosić się musi do osoby dokonującej niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Określone sposoby działania sprawcy muszą poprzedzać niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego, stąd też istotnym znamieniem oszustwa jest związek przyczynowy między wprowadzeniem w błąd, czy wyzyskaniem błędu a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 15. 02. 2018 roku, sygn. II AKa 14/18, Legalis). Dla wprowadzenia w błąd skutkującego niekorzystnym rozporządzeniem mieniem wystarczające jest celowe wywołanie błędnego wyobrażenia o okolicznościach decydujących o rozporządzeniu mieniem (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 22 stycznia 2018 roku, sygn. II AKa 312/17, Legalis, tak też SA w Katowicach w wyroku z dnia 29 grudnia 2017 roku, sygn. II AKa 478/17, Legalis, SN w wyroku z dnia 6 grudnia 2017 roku, sygn. V KK 240/17, Legalis). Niekorzystne rozporządzenie mieniem, to taka dyspozycja o charakterze majątkowym, która w efekcie skutkuje ogólnym pogorszeniem sytuacji majątkowej pokrzywdzonego. Dla uznania, że mamy do

czynienia z wprowadzeniem w błąd, wystarczające jest ustalenie, iż sprawca podejmował takie celowe działania, które mogły doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem. Nie ma natomiast istotnego znaczenia, czy pokrzywdzony mógł „skontrolować wiarygodność” sprawcy i wykryć charakter jego zabiegów, dokładając choćby tylko znikomej, elementarnej staranności. Słowem, okoliczności związane z brakiem odpowiedniej przezorności, roztropności i rozwagi w postępowaniu pokrzywdzonego, pozostają zupełnie irrelevantne dla bytu przestępstwa oszustwa i w żadnym razie nie mogą ekskulpować sprawcy (por. wyrok SA w Szczecinie z dnia 1 marca 2023 roku, sygn. II AKa 310/21, legalis). Dobrem chronionym przez art. 270 § 1 kk jest autentyczność dokumentu, czyli pochodzenie dokumentu od osoby, która figuruje jako jego wystawca. "Istotą przestępstwa materialnego fałszerstwa dokumentu jest tworzenie pozorów, że pochodzi on od określonego wystawcy" (wyr. SN z 10.5.2007 r., IV KK 109/07, Prok. i Pr. – wkł. 2008, Nr 1,

poz. 8). Z uwagi na to, że ochrona dotyczy autentyczności, a nie prawdziwości dokumentu, fałsz materialny zostaje popełniony niezależnie od tego, czy treść przerobionego lub podrobionego dokumentu odpowiada prawdzie (wyr. SN z 5.3.2003 r., III KKN 165/01, OSNwSK 2003, Nr 1, poz. 516; wyr. SN z 27.11.2000 r., III KKN 233/98, Prok. i Pr. – wkł. 2001, Nr 5, poz. 4). Podrobienie dokumentu należy rozumieć jako wykonanie imitacji dokumentu autentycznego, "sporządzenie dokumentu polegające na zachowaniu pozorów, że dokument pochodzi od innej osoby" (wyr. SN z 27.11.2000 r., III KKN 233/98, Prok. i Pr. – wkł. 2001, Nr 5, poz. 4; podobnie wyr. SN z 24.10.2013 r., III KK 373/13, L.); innymi słowy, sprawca "nadaje dokumentowi pozory, że wynikająca z niego treść pochodzi od danego wystawcy – co nie jest prawdą" (wyr. SN z 9.1.2013 r., V KK 97/12, Prok. i Pr. – wkł. 2013, Nr 4, poz. 5). Użycie przerobionego albo podrobionego dokumentu jako autentycznego nie jest równoznaczne z każdym przypadkiem fizycznego posługiwania się takim dokumentem. Przez pojęcie użycia dokumentu należy

rozumieć wykorzystanie go w obrocie prawnym, w funkcji właściwej dla dokumentu autentycznego (W. Wróbel, T. Sroka, w: Zoll, Wróbel (red.), Kodeks karny, t. 2, cz. II, 2017, s. 702–703; R. Zawłocki, w: Wąsek, Zawłocki (red.), Kodeks karny, t. 2, 2013, s. 772; M. Żelichowski, w: Królikowski, Zawłocki (red.), Kodeks karny. Część szczególna, t. 2, 2017, s. 518–519). Czyn ten polega na posłużeniu się w obrocie prawnym falsyfikatem albo przerobioną treścią dokumentu zgodnie z celem, do którego miał służyć dokument autentyczny. Świadomość osoby, wobec której używany jest dokument, co do jego sfalszowania nie ma znaczenia dla realizacji tej czynności sprawczej (wyr. SA w Szczecinie z 16.1.2014 r., II AKa 213/13, Prok. i Pr. – wkł. 2014, Nr 11–12, poz. 23). Falsz materialny dokumentu jest przestępstwem umyślnym. Podrobienie i przerobienie dokumentu mają charakter kierunkowy. Wymagają bowiem działania w celu użycia dokumentu jako autentycznego, toteż mogą być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim. Czynność sprawcza polegająca na użyciu sfalszowanego dokumentu jako autentycznego może być zrealizowana zarówno w

zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym.

Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy, stwierdzić należy, iż D. C. w rozmowie telefonicznej z przedstawicielem firmy (...) S.A. podjętej w celu zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych podał się za inną osobę to jest E. M.. Intencje oskarżonego w tym zakresie nie nasuwają wątpliwości, wskazuje na nie zresztą sam D. C.. Jak bowiem przyznał, nie podał swoich danych, tylko znanego mu E. M., którego danymi osobowymi dysponował w związku z zawartą umową sprzedaży samochodu, wprowadzając tym samym pokrzywdzonego w błąd co do faktycznej strony umowy która miała zostać zawarta, gdyż spodziewał się, że w przypadku podania jego danych, spotka się z odmową z uwagi na swoje zadłużenie i obciążenia alimentacyjne. Aby uniknąć tego, podjął działania zmierzające do wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd co do strony umowy, a więc okoliczności kluczowej z punktu widzenia pokrzywdzonego, a takim niewątpliwie jest prawidłowe wskazanie, oznaczenie strony umowy. Wskazując dane innej osoby w tym przypadku E.

M. oskarżony wprowadził pokrzywdzonego w błąd również co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy. D. C. interesowało jedynie aby poprzez swoje przestępcze zabiegi osiągnąć cel w postaci zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, uzyskania dwóch telefonów komórkowych stosownie do jej postanowień. Posłużenie się danymi E. M. pozwoliło oskarżonemu również „pozacierać ślady za sobą”, działania te w istocie zmierzały do ukrycia jakichkolwiek jego związków z przestępczym procederem (temu celowi służyła również pomoc udzielona mu przez A. K. i M. M. (2)). Aby doszło do zawarcia umowy, oskarżony przedłożył kurierowi (...) M. M. (2), podrobioną wcześniej przez siebie umowę sprzedaży złomu z dnia 16 września 2022 roku, opatrując ją wcześniej danymi i podpisując się za E. M.. Reasumując zasadnym jest przypisanie oskarżonemu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk oraz czynu z art. 270 § 1 kk. D. C. miał możliwość zachowania się zgodnie z prawem, a mimo to nie dał posłuchu normom prawnym. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności wyłączające jego winę. Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż

zachowania oskarżonego jako bezprawne, karalne, karygodne i zawinione stanowią przestępstwa.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. C.			Kary: za czyn wyczerpujący dyspozycję

art. 286 § 1 kk - 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn wypełniający dyspozycję art. 270 § 1 kk - 3 miesięcy pozbawienia wolności, w realiach przedmiotowej sprawy, uwzględniają okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego w postaci:

- postawy po popełnieniu zarzucanych mu czynów, wyrażającej się ostatecznie przyznaniem się do ich zrealizowania, złożeniu wyjaśnień korespondujących co do zasadniczych kwestii z innymi, uznanymi za wiarygodne dowodami, oraz okoliczności obciążające w postaci:

-uprzedniej karalności, przedmiotowa sprawa nie stanowi pierwszego konfliktu z prawem 37 -letniego oskarżonego, wcześniej D. C. był już karany za czyny z art. 209 § 1 kk, art. 178 a § 1 kk, art. 244 kk.

Na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 kk jednostkowe kary pozbawienia wolności zostały połączone i wymierzono oskarżonemu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wymiar kary łącznej uwzględnia stosunkowo bliski związek podmiotowo- przedmiotowy zachodzący pomiędzy przypisanymi oskarżonemu czynami.

W oparciu o brzmienie art. 46 § 1 kk sąd zobowiązał

			oskarżonych D. C. oraz A. K. i M. M. (2)-którzy zrealizowali swoimi zrachowaniami formy zjawiskowe pomocnictwa do naprawienia szkody pokrzywdzonemu poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A z siedzibą w W. kwot po 649, 74 złotych. Szkoda pokrzywdzonego nie została naprawiona, wobec złożonego w tym zakresie wniosku o jej naprawienie sąd orzekł jak wyżej.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>O kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223). W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd może zwolnić (nie ma obowiązku) oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Zachował swą aktualność pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 lipca 1983 roku, (sygn. Rw 529/83, OSNKW 1-2/1984/21) mówiący, iż zwolnienie od kosztów postępowania za którąkolwiek instancję jest fakultatywne i ocenne, co obliguje sąd do wskazania występujących w sprawie okoliczności, które stanowią podstawę ustalenia, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Odnosząc powyższe</p>	

rozważania do realiów przedmiotowej sprawy, za obciążeniem oskarżonego kosztami postępowania przemawiają okoliczności dotyczące sytuacji osobistej i majątkowej w/w. D. C. jest mechanikiem samochodowym.

Oskarżony ma wprawdzie troje małoletnich dzieci, jednakże podejmuje prace dorywcze, z których uzyskuje około 3000-3500 złotych miesięcznie. Fakt osadzenia w zakładzie karnym w związku z wymierzeniem kary pozbawienia wolności ma charakter przejściowy, sam w sobie nie dyskwalifikuje od możliwości uregulowania wydatków i opłaty, tym bardziej, iż w przypadku niemożności jednorazowej wpłaty tytułem zasądzonych należności, oskarżony może wnioskować o rozłożenie płatności na raty.

6. 1Podpis